

Romanç del vell pollastre

Això era un vell pollastre
que era tot un poetastre
i a gallines filipines
deia belles, dolces rimes:

–Kirikika, vostres plomes
són d'un tacte tan suau
que si us toque m'emocione
i de sobte em sent una au.

Kirikika en escoltar-lo
no se'n va saber estar
i tot d'una va respondre:
–P'rò si vós ja sou una au!

Així doncs, el vell pollastre
de tan roig que es va posar,
l'endemà quan el trobaren
estava rostit a l'ast!



La puça Marisa

La puça Marisa té un gran desconsol
car ja no hi ha gossos per anar a fer un volt.
I és que ara els del barri s'han fet molt mirats:
es pinten les ungles, es moquen el nas,
fins van a la *perru*: són uns primmirats!

Abans amb els gossos s'hi estava molt bé,
ells mai no es rentaven el nas ni les dents.
Pel barri passaven furgant entre els fems.
Les puces estaven d'allò més bé amb ells.

El poll Miquel Àngel li diu: «Vine amb mi.
Conec una gata que és un paradís.
S'hi està com a casa! Té ronya a desdir!»

La puça Marisa s'ha recuperat
i amb el poll Miquel Àngel avui s'ha casat.
Mireu si el casori ha estat de bon grat
que de testimoni la gata hi ha anat...



Bouesia

Pensa en bou, estima en bou,
xarrupa un bon brou de bou.
Perquè si penses en bou,
ja bouràs com tot va bou.

Pensa en bou; és imboutant.
El bou sempre estima bou,
és per'xò que és un boueta,
és per'xò que fa bouemes.

P'rò tu pensa-hi, pensa en bou.
I et tornaràs imbousible
i seràs imprebouible.
Seràs un boueta bouig.

I és important perquè no
hi ha bou que per bou no vinga.



Enverinalla 1

Si em saludes ja no em veus.
Si t'acostes em travesses.
Si m'agafes ja no m'heus.
P'rò si bufes em mareges.

Qui soc?



Menú del dia

Un bon plat d'abecedari
fa molt bona digestió,
desembussa el sil·labari
i desperta la cançó:

«Quatre eles geminades,
un poquet de punt volat,
cinc o sis ves de les dobles
i una ce sense trencar.»

I si encara teniu gana,
sempre us puc recomanar
una Ñ castellana,
però costa d'empassar!

